

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120407469
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120407469.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: POMO, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, zastúpeného právnym zástupcom: Advokáti Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 778 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 778 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 778 eur od 07.05.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom okresnom súde dňa 10.12.2020 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 778 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 778 eur od 07.05.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 27.02.2020 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Peugeot XXX EČV: G. (poškodené vozidlo), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Peter Volek (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Passat, EČV: K., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 05.03.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo a to zn. Toyota auris, EČV: G. za nájomné 44 eur/deň a za jednorázový poplatok 30 eur v čase od 05.03.2020 do 31.03.2020, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu zo strany žalovaného, po ktorý čas nemohol poškodený s poškodeným motorovým vozidlom disponovať. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 07.04.2020 splatnú dňa 14.04.2020 na sumu 1218 eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 05.03.2020 do 31.03.2020, t. j. 27 dní. V sume 1218 eur je zahrnutý aj jednorázový poplatok za pristavenie, prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Poškodený zároveň dňa 07.04.2020 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1218 eur

spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 07.04.2020. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 22.04.2020 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 21.04.2020 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 23.04.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 440 eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené individuálnymi výpočtami zamestnanca žalovaného a likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla bez ohľadu na skutočnú dobu nevyhnutného zotrvania poškodeného vozidla v autoservise. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to bez odôvodnenia. Náklady vo výške 1218 eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedení do užívania bol vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Náklady 1 218 eur predstavujú skutočnú škodu. Mal za to, že v dôsledku postúpenia pohľadávky a vzájomného zápočtu žalobca je aktívne vecne legitimovaný. Uplatnil si aj úroky z omeškania, a to ku dňu 07.05.2020, nakoľko žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od skončenia vyšetrovania, t. j. po 21.04.2020. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 04.11.2020 vydal platobný rozkaz (č.l. 21 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor s tým, že nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že žaloba nespĺňa kritéria podľa § 132 CSP, žalobca nešpecifikoval dôkazy na ktoré sa odvoláva, neboli predložené VOP. Žalobca neuvádza o aké právne ustanovenia opiera svoj nárok. Mal za to, že uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., a ani z OZ. Tvrdil, že, žalobca nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. Mal za to, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Poukázal na § 524 OZ, pričom bol názoru, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, resp. postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s § 524 OZ. Uviedol, že k úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu. Prejav vôle najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obdo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za neplatnú podľa § 39 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení uvedený dôvod považoval za účelový. Žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Poukázal na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 22.04.2020. Namietal uplatnenie zákonných úrokov z omeškania. Tiež namietal, že zo zmluvy o nájme nie je zjavné, kto za prenajímateľa a nájomcu zmluvu uzatvára. V zmluve nie je miesto odovzdania a prevzatia vozidla. Uviedol, že v zmluve uvedenie presného dátumu skončenia nájmu pri uzatváraní zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy, keď účastníci zmluvy nemohli mať pri jej uzatvorení vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti 31.03.2020, zmluva mohla byť uzavretá najskôr 31.03.2020, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii nájomného vzťahu .

5. Žalobca v replike odpor označil za nedôvodný. Uviedol, že svoju vecnú legitimáciu odvodzuje od § 524 OZ. Mal za to, že žaloba spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 132 CSP. Tvrdenia žalovaného o pochybnosti o existencii nájomného vzťahu označil za bezpredmetné. Zmluva sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nielen na uplatnenie poistného plnenia ale zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Dátum vrátenia sa wpisuje do zmluvy po ukončení nájmu. V čase vzniku nájomného vzťahu sa strany zmluvy dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete a cene nájmu. Ďalej zdôraznil, že nárok vyplýva z § 4 ods. 2 zákona o PZP. Uviedol, že pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov je potrebné vychádzať z celkovej reálnej doby, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v autoservise, počas ktorej poškodený nemohol motorové vozidlo užívať. Oprava motorového vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany. Vystavením faktúry za opravu poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Poškodený si vyzdvihol vozidlo hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Zdôraznil tiež, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným

zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, a teda nájom náhradného vozidla bol nutný. Náhradné vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné vozidlo, nie aritmetický priemer. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla je paušalizovaný a jednorázový poplatok, ide o náklad spojený s prenájomom náhradného vozidla. Tento poplatok tvorí skutočnú škodu. Zo zmluvy o nájme vyplýva, že poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu. Ide o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Trval na zákonných úrokoch z omeškania.

Podľa § 177 ods. 1, 2 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak strany sporu s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Vzhľadom k tomu, že v danej veci strany sporu súhlasili s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2 písm. b) CSP) okresný súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 29.04.2021, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 23.04.2021.

7. Zmluvou o nájme č. XX/XXXX zo dňa 05.03.2020 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme motorového vozidla Toyota auris od 05.03.2020 do 31.03.2020, denné nájomné 55 eur, zmluvné nájomné 44 eur. Jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 30 eur.

8. Žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli protokol o prenájme náhradného vozidla č. XX/XXXX, a to Toyota auris. Motorové vozidlo Toyota auris bolo prevzaté dňa 05.03.2020, odovzdané dňa 31.03.2020.

9. Žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXX s platnou dňom 14.04.2020 na sumu 1218 eur za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XX/XXXX, a to Toyota auris, za obdobie od 05.03.2020 do 31.03.2020, ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Cena za jednotku bez DPH bola pri Toyota auris 44 eur.

10. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.04.2020 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1218 eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1218 eur z titulu faktúry č. XXXXXXX. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

11. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 07.04.2020 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo Toyota auris od 05.03.2020 do 31.03.2020, z dôvodu, že poškodené vozidlo bolo v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutý. Podľa potvrdenia autoservisu Final - CD, s.r.o. dňa 31.03.2020 bolo vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného.

12. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 07.04.2020.

13. Žalobca si u žalovaného listom zo dňa 07.04.2020 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

14. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia sumu 440 eur. Priznaná doba nájmu zapožičaného vozidla bola 10 dní, namiesto 27 dní, a to vychádzajúc z času opravy zohľadňujúceho technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, na presun vozidla ako aj čas súvisiaci s prestojmi žalovaného.

15. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 22.04.2020 žalovaný dňa 21.04.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti.

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 písm. a) a b) a ods. 7 zákona poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. V prvom rade sa okresný súd sa zaoberal námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore a vyhodnotil túto ako nedôvodnú.

18. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.04.2020 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4. Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 1218 eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 07.04.2020. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 07.04.2020 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 1218 eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1218 eur, ktorá zodpovedá faktúre č.XXXXXXXX. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. K danému záveru

súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, a teda je daná aktívna legitímácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného o cesii dlhu považoval súd za účelové a obštrukčné. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poisťencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 30/2020 zo dňa 05.03.2020 poškodený užíval vozidlo v rozsahu 27 dní nájmu, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou č. XXXXXXXX s dátumom splatnosti 14.04.2020 na sumu 1218 eur za nájom vozidla od 05.03.2020 do 31.03.2020, t.j. 27 dní nájmu, spolu s jednorazovým poplatkom za prístavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poisťnú udalosť. Následne dňa 07.04.2020 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 1218 eur. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovní irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (príp. pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Obč. zákonníka. Teda súd mal v konaní preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu.

19. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

20. V danej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený dňa 05.03.2020 uzavrel Zmluvu o nájme č.30/2020, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. Toyota auris, a to na obdobie od 05.03.2020 do 31.03.2020, pričom nájom skončil dňa 31.03.2020. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 27 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 44 eur s jednorazovým poplatkom za prístavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 1218 eur. Zo zmluvy o nájme č. 30/2020 ako aj z vystavenej faktúry č. XXXXXXXX je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. Toyota auris. Z oboznámeného listinného dôkazu Oznámenie o poistnom plnení - list žalovaného zo dňa 22.04.2020 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že dňa 21.04.2020 ukončil šetrenie poisťnej udalosti, na základe ktorého mu poukázal poistné plnenie vo výške 440 eur s odôvodnením výpočtu výšky plnenia 10 dní, namiesto 27 dní. Spornou nebola skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 27 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu a doručenia krycieho listu. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určeného času prenájmu. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky nájomného. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia. Poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo svojom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy jeho vozidla. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti dĺžky nájomného z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím

nepreukázal. Poškodený užíval vozidlo po dobu 27 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu, ukončenia opravy a vydania krycieho listu. Žalovaný urobil spornou skutočnosť účelnosti celkovej doby nájmu - užívania vozidla, nakoľko priznal nárok v rozsahu iba 10 dní, namiesto 27 dní. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 31.03.2020. Okresný súd má za to, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy, jedná sa o objektívnu skutočnosť, na ktorú nemohol mať poškodený vplyv, a teda nemôže byť na jeho ťarchu znižovať poistné plnenie, že servis opravoval motorové vozidlo určitý čas. Okresný súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, okresný súd má v zmysle textácie § 11 ods. 6, 7 zákona za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Okresný súd dospel k záveru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámil ukončenie poistnej udalosti, neoznámil poistné plnenie a v akej výške mu poistné plnenie poskytne, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci je zrejmé a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že žalovaný oznámil poškodenému listom zo dňa 22.04.2020 výšku poistného plnenia 440 eur. Oprávnená doba nájmu je tak ako si uplatnil minimálne do 31.03.2020. Podľa názoru okresného súdu až deň pripadajúci na deň doručenia oznámenia o poistnom plnení, kedy sa žalobca mohol oboznámiť s výsledkami šetrenia a výškou poisteného plnenia. Okresný súd má tak za to, že najskôr až dňom 22.04.2020 (a neskôr) sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poistnej udalosti a výške poistného plnenia. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 05.03.2020 až do dňa 31.03.2020, tak ako si v žalobnom návrhu žalobca uplatnil. Je potrebné uviesť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Okresný súd zdôrazňuje, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 31.03.2020, čo vyplýva aj z prehlásenia autoservisu. Poškodený si tak uplatnil prenájom vozidla do 31.03.2020 dôvodne, preto mu súd tento nárok priznal. Súd zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30 eur účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla.

21. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

22. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 440 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 778 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1218 - priznaná suma 440 = žalovaná istina 778), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

23. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovvej časti

tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájmného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal dĺžku nájmného, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájmné za prenájaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržiaval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil dĺžku nájmného, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu prenájmu, pričom z listín, ako je zmluva, protokol, faktúra, potvrdenie autoservisu, či čestné prehlásenie poškodeného, vyplýva dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu.

24. Okresný súd dodáva, že sa nestotožňuje s námietkou žalovaného, že žaloba nespĺňa náležitosti podľa § 132 CSP. Z obsahu podanej žaloby vyplýva uplatnený nárok, v žalobe sú uvedené skutkové okolnosti danej veci, ako aj doložené listinné dôkazy. V žalobe žalobca opísal rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Rovnako okresný súd považuje za nedôvodnú námietku žalovaného vo vzťahu k obsahu zmluvy o nájme. Zo zmluvy jednoznačne vyplývajú zmluvné strany, predmet zmluvy, cena nájmu, ako aj čas, na ktorý sa nájmná zmluva uzatvára, pričom čas vyplýva podporne aj z ostatných doložených listinných dôkazov, a to protokol, či potvrdenie autoservisu. V zmluve si zmluvné strany v čase uzavretia nájmovej zmluvy dohodli podstatné náležitosti, bol medzi nimi založený nájmový vzťah.

25. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 07.05.2020, nakoľko ukončenie poistného šetrenia bolo oznámené listom zo 22.04.2020, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poistné šetrenie bolo ukončené dňa 21.04.2020, a dňa 22.04.2020 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 06.05.2020.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poisťného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 07.05.2020, keďže súd posúdil skončenie šetrenia žalovaným listom z 22.04.2020 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 06.05.2020. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 440 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje). Okresný súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019, sp. zn. 13Cob/220/2017, sp. zn. 14Cob/55/2019, sp. zn. 13Cob/49/2019 sp. zn. 9Co/300/2018.

27. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.